

Vlaams
Parlement

vergadering **C178**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

van 24 maart 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Jos Lantmeeters aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over het betalen van erfbelasting door curatoren van onbeheerde nalatenschappen en andere lasthebbers – 1415 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Jan Bertels aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over e-registration – 1548 (2014-2015)	5
VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de vrijstelling van erfbelastingen op de gezinswoning – 1546 (2014-2015)	8
VRAAG OM UITLEG van Paul Van Miert aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over het gebruik van ANPR-camera's door de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) – 1607 (2014-2015)	13

VRAAG OM UITLEG van Jos Lantmeeters aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over het betalen van erfbelasting door curatoren van onbeheerde nalatenschappen en andere lasthebbers – 1415 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Jan Hofkens

De voorzitter: De heer Lantmeeters heeft het woord.

De heer Jos Lantmeeters (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik wil het in mijn vraag om uitleg hebben over enkele tekortkomingen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit, met het vriendelijke verzoek om, via gelijk welke weg en via het Hersteldecreeet en eventueel via voorafgaand overleg, te komen tot een oplossing van verschillende problemen. Sommige problemen zijn van administratieve aard. Wellicht zullen we het daar straks nog over hebben. Andere problemen zijn van inhoudelijke aard. Mijn vraag is van inhoudelijke aard, want ze gaat over de aangifte van nalatenschappen die onbeheerd zijn gebleven.

De tekst van het decreet zoals die nu bestaat, zal ik niet voorlezen, want die kent u. Wie erin is geïnteresseerd, kan het ook lezen in de schriftelijke weergave van mijn vraag om uitleg. Wat gebeurt er wanneer iemand wordt aangesteld als beheerder van zo'n onbeheerde nalatenschap? Volgens de Vlaamse Codex Fiscaliteit is hij verplicht tot het beheer van de nalatenschap, maar ook tot het betalen van erfbelasting, nalatigheidsinteressen en kosten wanneer hij in gebreke is gebleven om aan de verplichtingen te voldoen.

Minister, destijds hebt u aangekondigd – en dat hebben we ook kunnen vaststellen – dat de nieuwe Vlaamse Codex Fiscaliteit een overname is van bestaande reglementeringen met lichte aanpassingen aan de moderne tijd en met wat taakkundige aanpassingen. Hier en daar zijn enkele zaken veranderd. Als we het oude artikel 74 van het Wetboek der successierechten vergelijken met het huidige artikel 3.10.4.4.3. zien we een verschil. Volgens de Vlaamse Codex zijn de curatoren, de sekwesters, de testamentuitvoerders en alle andere lasthebbers die op zich genomen hebben om de aangifte in te dienen, tot betaling gehouden als deze personen in gebreke zijn gebleven met betrekking tot de aangifteplicht.

In de federale tekst stond destijds een belangrijke nuancering. Er stond duidelijk: "voor zoveel het van hen heeft afgehangen". Het is vaste praktijk dat mensen die worden aangesteld over een onbeheerde nalatenschap, vaststellen dat goederen verdwenen zijn. Ze moeten dan een strafklacht indienen, die helaas vaak zonder gevolg wordt geklasseerd. Het neemt niet weg dat degene die is aangesteld tot beheerder van de onbeheerde nalatenschap, het gevaar moet trotseren om de successierechten te betalen, zeker nu de zinsnede "voor zoveel het van hen heeft afgehangen" niet meer is overgenomen.

Nu weigert men in de praktijk op te treden als beheerder van een onbeheerde nalatenschap omdat men kan worden geconfronteerd met de betaling van rechten, waar men zelfs niets aan kan doen. Een strafklacht bij het parket zal weinig soelaas brengen. Minister, u zou kunnen antwoorden dat in de huidige decreetgeving is opgenomen dat de mogelijkheid bestaat om ontheffing te krijgen, maar dat is maar een mogelijkheid, het is geen zekerheid. Er zijn weinig mensen die dat gevaar willen trotseren om naderhand te horen te krijgen dat ze niet alles hebben gedaan om de betaling binnen te krijgen van registratie- of successierechten van onbeheerde nalatenschappen.

Minister, hoe werd er in het verleden omgegaan met betrekking tot de aansprakelijkheid van curatoren, sekwesters, testamentuitvoerders of andere lasthebbers die de aangifteplicht in de successierechten op zich namen? Waarom zijn bij de codificatie de belangrijke woorden "voor zoveel het van hen heeft afgehangen" weggefallen? Welk beleid wilt u voeren met betrekking tot de aansprakelijkheid van deze personen? Hoe staat u tegenover een decreetwijziging waarbij curatoren van onbeheerde nalatenschappen niet gehouden zijn tot betaling van de erfbelasting, nalatigheidsinteressen, kosten van vervolging en ten uitvoerlegging wanneer de aangifte van de nalatenschap niet tijdig wordt ingediend?

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: De aansprakelijkheid van een curator van een onbeheerde nalatenschap zoals opgenomen in het Wetboek der successierechten en overgenomen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit met betrekking tot het betalen van de erfbelasting, is beperkt. Dit werd al bevestigd in een arrest van het hof van beroep te Luik op 22 november 2011. Het hof oordeelde dat de curator van een onbeheerde nalatenschap in het kader van de uitoefening van zijn opdracht wordt gelijkgesteld met een erfgenaam die aanvaardt onder voorrecht van boedelbeschrijving. Hij of zij moet de aangifte van een nalatenschap opstellen, indienen en het deel van het passief dat bestaat uit de successierechten, betalen, ongeacht of dat passief te beschouwen is als een schuld van een nalatenschap of als een schuld van eventuele rechtsopvolgers.

Uit een gecombineerde lezing van de artikelen 73 en 74 van het Wetboek der successierechten, en dus nu de artikelen 3.1.0.0.7 en 3.10.4.3.3 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit met de artikelen 803 en 810bis van het burgerlijk wetboek, vloeit impliciet maar zeker voort dat de verplichting van de curator om de erfbelasting te betalen, beperkt is tot het beschikbaar actief van de nalatenschap.

Indien de curator dus bij zijn opdracht de bepalingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit naleeft, is hij of zij niet persoonlijk gehouden tot de erfbelasting. Aan de andere kant, als de curator zonder enige reden de aangifte van de nalatenschap niet tijdig heeft ingediend, of zich niet heeft gehouden aan de betalingsverplichtingen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit, dan is het logisch dat de curator aansprakelijk is voor de in die codex voorziene sancties. Het is even logisch dat, als de overtredingen van de bepalingen van die codex niet het gevolg zijn van een fout van de curator, die niet aansprakelijk kan worden gesteld voor die sancties. Deze laatste situatie wordt opgevangen door het leveren van het bewijs dat men niet in fout is, zoals voorzien in artikel 3.18.0.0.16. van de Vlaamse Codex Fiscaliteit. De aanpassingen van de federale tekst hadden louter de modernisering van het taalgebruik en verduidelijking tot doel, en geen wijziging op zich. Er is niets gewijzigd in vergelijking met de voorheen geldende federale wetgeving, zodat er geen nood is aan enige decreetswijziging.

De voorzitter: De heer Lantmeeters heeft het woord.

De heer Jos Lantmeeters (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is een antwoord dat de praktijk enigszins zal geruststellen. U verwijst naar een arrest van 2011 en stelt daarenboven zeer uitdrukkelijk dat het wegvallen van de zinsnede "voor zoveel het van hen heeft afgehangen" een louter taalkundige verbetering is, en dat er dus geen enkele wijziging is in het beleid. Dan kunnen we de mensen geruststellen met uw antwoord.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jan Bertels aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over e-registration – 1548 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Jan Hofkens

De voorzitter: De heer Bertels heeft het woord.

De heer Jan Bertels (sp.a): Voorzitter, minister, dit is nog een praktisch probleempje met betrekking tot de inning van de belastingen. Vanaf 1 januari 2015 kunnen notarissen enkel nog via e-registration aktes indienen: een fysieke aanbieding in een registratiekantoor is sinds die datum niet meer mogelijk. In de praktijk worden notarissen echter met nogal wat problemen geconfronteerd, want deze nieuwe werkwijze staat nog niet helemaal op punt.

Meerdere aktes zouden 'in de elektronische wereld verdwenen' zijn. In het wereldje van de notarissen wordt gewag gemaakt van meer dan tweeduizend aktes. De betrokken notarissen ontvangen wel een ontvangstmelding, maar de aktes zelf komen blijkbaar niet aan op het bevoegde registratiekantoor. Noch het IT-platform Credoc, dat ten dienste staat van de notarissen, noch de bevoegde overheidsdiensten, dus in eerste instantie voornamelijk de FOD Financiën, maar ook VLABEL, hebben momenteel een sluitende verklaring, en wijzen elkaar impliciet met de vinger.

Voor de betrokkenen – de notarissen en de andere betrokkenen – brengt dat natuurlijk geen zoden aan de dijk en leidt deze situatie tot heel wat ergernis en onrust. Gewoonweg een tweede keer een akte versturen voor registratie is ook geen simpele en pasklare oplossing, want dan loopt men het risico dat de akte twee keer zou worden geregistreerd. Als we dat tot in het extreme doortrekken, dan zou dat betekenen dat men twee keer moet betalen.

Minister, bent u op de hoogte van deze problemen, gezien het feit dat de administraties enigszins naar elkaar verwijzen? Welke oplossingen worden er uitgewerkt, en op welke termijn? Is er overleg tussen VLABEL en de FOD Financiën ter zake? Ik weet dat de FOD Financiën de primaire partner is wat dit betreft. Dan kom ik tot mijn belangrijkste vraag. Op welke wijze wordt er gecommuniceerd ten overstaan van de betrokken notarissen, en vooral van de burgers die daarachter zitten? Wat is de eventuele budgettaire impact van deze problemen op de Vlaamse registratierechten? Zijn er gevolgen voor de betrokkenen of de betrokken notarissen naar aanleiding van deze praktische toepassingsproblemen van een IT-tool?

De voorzitter: De heer Lantmeeters heeft het woord.

De heer Jos Lantmeeters (N-VA): Voorzitter, minister, geachte leden, begrijp me niet verkeerd: mijn betoog zal helemaal niet verwijtend zijn. Mijn eerste vaststelling is dat de heer Bertels me enigszins voor is geweest met betrekking tot deze vraag. *(Opmerkingen van de heer Jan Bertels)*

Het is goed om snel te zijn. Dat maakt het me ook wat gemakkelijker. Ik wil hier echter een iets uitgebreidere problematiek te berde brengen. Minister, er zijn inderdaad problemen met e-registration, maar ik had mijn vraag nog niet gesteld, omdat ik natuurlijk geen vragen ga stellen zonder dat ik hieromtrent enige zekerheid heb.

Op dit ogenblik krijg ik gewoon meldingen in verband met de registratie. Dan gaat het vooral over contacten met VLABEL. Het zijn maar beweringen die ik hier vandaag naar voren ga brengen, zonder dat ik me daar op dit ogenblik achter

zet. Mijn vraag is gewoon of u op de hoogte bent van de problemen die collega Bertels heeft aangehaald.

Het volgende is me ter ore gekomen. Een notaris schrijft me: "Ik heb nog geen enkel aanslagbiljet in de erfbelasting ontvangen. Dossiers blijven hierdoor geblokkeerd, cliënten worden lastig, om niet te spreken van het gemis aan inkomsten voor Vlaanderen." Iemand anders schrijft: "Tal van notarissen hebben nog geen enkele kwijting ontvangen van de betaalde registratiebelasting. Zo kunnen wij in het notariaat de eigendomstitels van cliënten niet opsturen en de dossiers evenmin afsluiten. Het werk hoopt zich op." Dan is er nog een heel belangrijke vaststelling. Een notaris zegt: "Ik heb vernomen dat het personeel bij VLABEL massaal vertrekt of zich ziek meldt. Ik hoor spreken van één derde dat ontslag zou nemen of ziektedagen opneemt."

Nogmaals, dat zijn niet mijn woorden. Omdat de heer Bertels echter vandaag die vraag stelt, wou ik me aansluiten. Anders moet ik daar nodeloos op blijven terugkomen enzovoort, en dan kan wel eens worden gezegd dat die vraag eigenlijk al werd behandeld.

Minister, bent u op de hoogte van het feit dat er bij VLABEL problemen zijn die eventueel kunnen te maken hebben met e-registration of de gevolgen daarvan, tenminste op het vlak van successie- of registratierechten? Bent u op de hoogte van de problemen die ik zonet heb opgesomd?

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: De geschetste problemen bij de FOD Financiën bij de e-registration van de akten zijn mij bekend. Zoals u weet wordt de formaliteit van de registratie van de akte nog verleend door de FOD Financiën, in het bijzonder door de patrimoniumdocumentatie. De patrimoniumdocumentatie bezorgt dan de nodige gegevens aan VLABEL, zodat kan worden overgegaan tot de heffing van de verschuldigde registratiebelasting. De doorstroming van de nodige gegevens vanuit de FOD Financiën is traag op gang gekomen. Het is pas sinds eind januari-begin februari dat er min of meer een normale hoeveelheid akten aan VLABEL wordt bezorgd.

Ten einde noch de burgers noch de notarissen het slachtoffer te laten zijn van de problemen bij de FOD Financiën, heeft VLABEL dan ook in nauw overleg met het notariaat acties ondernomen en met name een aantal administratieve toleranties ingevoerd. VLABEL had in december 2014 al toegezegd tot 31 maart 2015 geen belastingverhoging voor laattijdige registratie toe te passen. Na overleg met het notariaat en wegens het aanhouden van de technische problemen bij de FOD Financiën, waardoor akten laattijdig worden geregistreerd ondanks de tijdige aanbieding ter registratie door de notaris, is VLABEL akkoord gegaan om de bestaande tolerantie te verlengen tot 31 mei 2015. Dit betekent dat er tot dan geen boete of belastingverhoging zal zijn voor laattijdige aanbieding ter registratie.

Naast deze tolerantie voor de belastingverhoging wegens laattijdige registratie werd ook nog in een bijkomende tolerantie voorzien. De Vlaamse Codex Fiscaliteit voorziet dat uitgiften, afschriften of uittreksels van een burgerlijke authentieke akte die aan de registratie onderworpen is het bedrag en de datum van betaling van de registratiebelasting, een kwijting dus, moet vermelden. VLABEL aanvaardt echter dat dergelijke uitgiften tot 31 december 2015 toch worden afgeleverd zonder deze verplicht te vermelden kwijting indien de notaris deze niet heeft ontvangen binnen de termijn van zeven dagen volgend op de aanbieding ter registratie. Zolang VLABEL van de FOD Financiën niet de nodige gegevens voor de inkohiering ontvangt, kan hij ook geen belasting aanrekenen en kwijting verlenen.

De vertraging in de informatiedoorstroming zal weliswaar de eerste maanden een beperkte invloed hebben op de thesaurie. Wij gaan ervan uit dat de achterstanden kunnen worden ingelopen door VLABEL zodra de vaak technische administratieve problemen zijn weggewerkt, en dat dit dus geen effect zal hebben op de inkomsten van de gewestbelastingen. We zullen dit wel concreet en van zeer nabij monitoren.

De voorzitter: De heer Bertels heeft het woord.

De heer Jan Bertels (sp·a): Minister, ik neem aan dat u de aangekondigde tolerantie maatregelen zult communiceren aan het werkveld. In het wereldje van het notariaat gaan er mails en meldingen rond waarbij wordt gesteld dat de eventuele schadegevallen mogen worden gedeclareerd. Dat veroorzaakt nog meer onrust in plaats van geruststelling. De tolerantie maatregelen zijn dus nog niet voldoende bekend. Men vraagt om de schadegevallen in te dienen bij de verzekering. Burgers die zo'n melding krijgen, weten niet wat hun overkomt. U moet daar toch even op letten.

Minister, u zegt dat de tolerantie geldt. Waar ligt de bewijslast? Wie moet het bewijs aandragen voor bijvoorbeeld de zeven dagen, die u in uw antwoord hebt vermeld?

De voorzitter: De heer Lantmeeters heeft het woord.

De heer Jos Lantmeeters (N-VA): Minister, ik stel met plezier vast dat er op dit ogenblik toleranties zijn. Ik verneem van u dat de problemen die ik zonet heb opgesomd hun oorzaak vinden ofwel bij de FOD Financiën ofwel bij de gegevensuitwisseling. Ik meen dat uit uw antwoord te kunnen afleiden. Maar dan begrijp ik niet dat men bij VLABEL massaal vertrekt of zich ziek meldt.

Dat noopt mij tot de herhaling van twee vragen. De eerste vraag heeft de heer Bertels al gesteld: de vraag naar openheid, duidelijkheid en transparantie, zowel ten aanzien van de notarissen als van de mensen die te maken krijgen met het betalen van registratierechten. Er zijn overal grote vragen op dit ogenblik. De tweede vraag luidt: hoe staat het op dit ogenblik met de werking bij VLABEL? Werkt deze dienst zoals het hoort? Zijn de feiten die mij ter kennis zijn gebracht dan niet waar?

Ik kan me moeilijk voorstellen dat als er een gebrek aan informatie van de FOD Financiën zou zijn, men daar bij VLABEL ziek van wordt of niet meer gaat werken. Men zou bijna het tegenovergestelde kunnen denken, maar toch niet dat men daar ziek van gaat worden. Hoe zit het daar mee?

Ik heb vernomen dat wij hier volgende week meer over de werking van VLABEL zullen horen. Misschien zullen wij dan op dat punt terugkomen. Ik hoop dat u mij dat toelaat en dat u niet zegt dat wij dat al de vorige keer hebben behandeld. Klopt het wat ik daarnet heb aangehaald, of klopt dat niet?

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Er is juridische informatie doorgestuurd vanuit het notariaat op 13 maart en ook op 20 maart 2015.

Die van 20 maart verwijst naar de tolerantie. De zeven dagen moeten niet worden bewezen, net omdat we de tolerantieperiode hebben uitgebreid. *(Opmerkingen van de heer Jan Bertels)*

Het probleem van het ziekteverzuim is me niet in die mate bekend. Ik beschik niet direct over die informatie en ik kan de statistieken inzake ziekteverzuim niet onmiddellijk uit mijn mouw schudden. Ik heb alleszins geen informatie in die zin.

De verlenging van de administratieve tolerantie staat dus in de juridische info van 20 maart, die is verstuurd door Hilde Pelgroms, juridisch adviseur van de Koninklijke Federatie van het Belgische Notariaat.

Voor alle duidelijkheid, VLABEL heeft die overeenkomst gemaakt in gemeenschappelijk overleg met het notariaat. In die zin vind ik het goed dat de heer Lantmeeters en anderen allerlei vragen stellen. We moeten immers blijven monitoren. Een overdracht heeft soms onbedoelde neveneffecten. De overeenkomst is met het notariaat opgesteld op basis van opmerkingen die vanuit het notariaat komen. Elke mail die we hierover ontvangen, bekijken we ook aandachtig. Soms zijn problemen gewoon misverstanden, maar soms gaat het om echte problemen die terecht worden aangekaart. Zo is momenteel de gegevensoverdracht vanuit de FOD Financiën niet wat ze moet zijn om over de goede gegevens te kunnen beschikken. Vandaar de uitbreiding van de tolerantieperiode.

De heer Jan Bertels (sp.a): Minister, ik sluit mij aan bij de opmerking dat de communicatie vanuit VLABEL een tijdje op zich heeft laten wachten. Ik raad dan ook aan om proactief op te treden. Nu heeft dit probleem gedurende meer dan een maand – u gaf zelf aan dat de problemen van januari of februari dateren – voor onrust gezorgd binnen het notariaat, en ook bij mensen die niet begrijpen wat er gebeurt als ze van hun notaris de melding krijgen dat er een probleem is omdat een stuk in Brussel blijft zitten. We moeten dan ook proactief reageren om de onnodige onrust te vermijden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de vrijstelling van erfbelastingen op de gezinswoning – 1546 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Jan Hofkens

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V): Voorzitter, minister, in de eerste plaats mijn excuses. Ik was eventjes naar een andere commissie gegaan en de vraag van de heer Lantmeeters was sneller afgehandeld dan ik had verwacht.

De vrijstelling van erfbelastingen op de gezinswoning is sinds 1 januari 2007 van kracht. Krachtens die regeling is de nettowaarde van de gezinswoning vrijgesteld van erfbelasting voor de langstlevende partner. De vrijstelling geldt niet alleen voor gehuwden, maar bijvoorbeeld ook voor wettelijk en feitelijk samenwonenden. In het algemeen beantwoordde de vrijstelling aan een vraag die op het terrein bestond. Soms werden echtgenoten of partners bijna gedwongen om de gezinswoning te verkopen om de successierechten te kunnen betalen.

Vanzelfsprekend zijn een aantal voorwaarden van toepassing. In het geval van feitelijk samenwonenden moeten de partners drie jaar vóór het overlijden hebben samengewoond om voor de vrijstelling in aanmerking te komen. Tussen samenwonenden mag er geen verwantschap zijn in op- of neergaande lijn. Dat betekent dat kinderen, ouders of grootouders niet in aanmerking komen, maar broers of zussen eventueel wel. De vrijstelling geldt vanzelfsprekend enkel voor de gezinswoning en niet voor een eventueel tweede verblijf.

In het decreet zijn terecht uitzonderingsbepalingen ingeschreven, bijvoorbeeld voor het geval een van de partners is opgenomen in een woonzorgcentrum. Hoewel de vrijstelling bedoeld is om partners niet te dwingen hun huis te verkopen bij overlijden van een van hen, zou ook het effect kunnen optreden dat partners een te grote en niet-aangepaste gezinswoning blijven bewonen, omdat de waarde ervan – en ook het bedrag van de vrijstelling – hoger is dan de waarde van bijvoorbeeld een kleinere en meer aangepaste woning. Er bestaat wel een vrijstelling voor het geval een van de partners wordt opgenomen in een woonzorgcentrum. Die geldt echter niet voor elke verhuisbeweging. Voor mensen die bijvoorbeeld van een grote villa verhuizen naar een appartement geldt de vrijstelling niet.

Ik ben het ermee eens dat deze problematiek zeer omzichtig moet worden aangepakt. Een dergelijke decretale bepaling is belangrijk en heeft een duidelijke ratio legis. Je mag echter niet blind zijn voor eventuele neveneffecten. Om die reden vraag ik dan ook om een evaluatie.

De vrijstelling voor de langstlevende partner op de erfbelasting op de nettowaarde van de gezinswoning zou de verhuis van ouderen naar kleinere woonentiteiten – wellicht ongewild – kunnen afremmen, terwijl dit zelfstandig, maar kleiner wonen vanuit andere beleidsdomeinen, zoals Welzijn, juist wordt gepromoot. Hoe kan dat worden verholpen? Plant u een evaluatie van de vrijstelling van de gezinswoning, onder meer met betrekking tot het effect op eventuele verhuisbereidheid? Plant u een evaluatie van de effecten wanneer partners bijvoorbeeld recent vóór het openvallen van de nalatenschap hun woning verkochten om meer aangepast te gaan wonen enzovoort? We mogen niet vergeten dat de vrijstelling enkel geldt voor wie de gezinswoning in eigendom heeft.

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Voorzitter, collega's, vragen over erfenissen en over de situatie rond het levenseinde van een van de partners moeten inderdaad met de nodige omzichtigheid worden benaderd, zoals mevrouw Schryvers in haar vraag terecht stelde.

De motivatie om de gepaste oppervlaktes te betrekken, moet worden afgewogen tegenover het emotionele leed. Wie een partner kwijt is, zit vaak in een omgeving die men samen heeft opgebouwd. Men moet opletten dat men niet fiscaal uit het huis wordt gedreven.

Ik sluit me zeker aan bij de vraag naar een evaluatie om na te gaan wat het effect zou zijn. In het verleden zijn er best wel wat vragen gesteld naar het ontradende effect, maar dat zou veeleer beperkt zijn. Minister, misschien is het wel nuttig om daarvan een update te geven en klare wijn te schenken zodat we met kennis van zaken al dan niet verder legistische en legislatieve initiatieven kunnen nemen.

De voorzitter: De heer Lantmeeters heeft het woord.

De heer Jos Lantmeeters (N-VA): Men zou de vraag om uitleg van mevrouw Schryvers in twee richtingen kunnen lezen. Men leest wat men wil. Ik ben niet van kwade wil, mevrouw Schryvers, ik verwijt u dat niet. Nu is er een goede reglementering waarover in 2007 grondig is nagedacht. Toen werd uitgezocht om bepaalde uitwegen, sluiptwegen enzovoort dicht te timmeren. Als men feitelijk samenwoont, moet men bijvoorbeeld drie jaar samenwonen om misbruik te vermijden.

Die maatregel kost geld. Volgens de laatste gegevens zou dat vorig jaar aan het land 49 miljoen euro hebben gekost aan minderopbrengsten van successierechten.

Wanneer we die maatregel bekijken, dan zouden we zeggen: laten we dat maar terugschroeven, want als iedereen wordt verplicht om successierechten te betalen, dan zullen ze wel worden gedwongen om te verhuizen en kleiner te wonen. We kunnen het ook van de andere kant bekijken en zeggen: geef de vrijstellingen zo ruim mogelijk, maar dat is budgettair heel moeilijk, en dan zetten we alle deuren die we in het verleden hebben dichtgetimmerd, wagenwijd open. Dat zou zware financiële gevolgen hebben voor Vlaanderen.

Als men zegt dat we in 2015 kunnen nadenken over een evaluatie van wat er in 2007 is beslist, dan doen we heel graag mee. Als we te maken krijgen met lastenverlagingen, dan doen we daar zeer graag aan mee, rekening houdend met de volledige context. Ik verwijs dan naar de discussie die we vorige week hebben gevoerd over de vereenvoudiging van de schenkingsrechten. Op sommige plaatsen is dat misschien wel een verlaging van bepaalde successierechten. Dat moeten we in het totale beleid bekijken, en niet enkel inzake vrijstelling van successierechten voor de langstlevende op de gezinswoning. Dat kunnen we evalueren, maar daar gaan we geen beleid op voeren. Als we daar beperken, gaan we alleen maar geld weggooien of geld innen. Minister, ik neem aan dat u niet te vinden bent om zomaar geld te innen van de mensen, want belastingen heffen, daar zijn we tegen.

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Een vrijstelling van successierechten voor de gezinswoning werd in 2006 uitgewerkt en ingevoerd. De maatregel had grosso modo twee doelstellingen. Eén: dank zij die vrijstelling werd voorkomen dat in een aantal gevallen de langstlevende partner financieel gedwongen zou zijn de gezinswoning te verkopen en te verlaten, enkel om de successierechten te kunnen betalen. Twee: het beleid van de Vlaamse Regering was gericht op het verwerven van een eigen woning, de beste vorm van sociale bescherming. De vrijstelling van successierechten voor de gezinswoning is het logische sluitstuk van dit beleid. Het kan immers niet de bedoeling zijn het bezit van een eigen woning bij het overlijden fiscaal af te straffen. Het was niet de bedoeling om die maatregelen te verenigen tot een vrijstelling voor om het even welk actief. Het was evenmin bedoeld als een instrument voor fiscale optimalisatie.

Ik denk ook even aan het wettelijk erfrecht waar het vruchtgebruik op de gezinswoning in het voordeel van de langstlevende echtgenoot verzekerd is. Ook de wettelijk samenwonende partner heeft een erfrecht. Hij of zij bekomt het vruchtgebruik van het onroerend goed dat tijdens het samenwonen het gezin tot een gemeenschappelijke verblijfplaats diende. De ratio hiervan is dus min of meer vergelijkbaar.

Sommige echtparen of koppels willen de vrijstelling van successierechten optimaliseren door een grotere woning te behouden, veeleer dan naar een kleinere woning uit te kijken. Er zijn ook andere elementen waar we rekening mee moeten houden. Eerst is er de belastbare grondslag voor de berekening van de erfbelasting, de venale waarde. Dit is de normale verkoopwaarde van het onroerend goed. De normale verkoopwaarde wordt beïnvloed door verschillende factoren. Ligging, aard, omvang, staat van onderhoud spelen een rol. Het is dus niet alleen de omvang van een woning die de venale waarde bepaalt. Een kleinere woning kan door de ligging of staat van onderhoud een hogere venale waarde hebben dan een grotere, maar minder gunstig gelegen woning.

Het bedrag van de erfbelasting verschuldigd door de langstlevende echtgenoot wordt beïnvloed door verschillende factoren. Behoort de gezinswoning tot het eigen vermogen van een der echtgenoten of tot een gemeenschappelijk vermogen? Hadden de echtgenoten een huwelijkscontract afgesloten en werden daarin huwelijksvoordelen opgenomen? Ik denk hierbij aan de clause 'langst leeft, al

heeft', waarbij de langstlevende de geheelheid van het gemeenschappelijk vermogen verkrijgt.

De vrijstelling van de successierechten geldt enkel in het voordeel van de langstlevende en niet in het voordeel van bijvoorbeeld de kinderen die ook op een deel van de nalatenschap aanspraak kunnen maken. De venale waarde van de gezinswoning zal een invloed hebben op de door hen verschuldigde erfbelasting. Ten slotte wordt de berekening van de erfbelasting op 'verkrijgingen' in rechte lijn een opsplitsing gemaakt tussen het roerend en het onroerendgoedgeedeelte. De impact van een hogere of lagere venale waarde van de gezinswoning op de erfbelasting wordt dus ook beïnvloed door de samenstelling van de rest van de nalatenschap.

Ik heb in mijn beleidsnota toegelicht dat ik de administratie vraag om het regeerakkoord te onderzoeken over het moderniseren van de successierechten en af te stemmen op de hedendaagse samenlevingsvormen, waarbij we uiteraard ook het familiale aspect in aanmerking nemen.

We zullen daarbij de ontwikkelingen met betrekking tot het erfrecht en het huwelijksvermogensrecht, ook op federaal niveau, opvolgen. Ik kan echter vooral meedelen dat het Steunpunt Fiscaliteit en Begroting momenteel bezig is met een onderzoek naar voorstellen voor een hervorming van het successierecht. Ook de vrijstelling voor de gezinswoning in het voordeel van de langstlevende zal in het kader van dat onderzoek worden bekeken. Resultaten worden pas over een aantal maanden verwacht.

Mijn administratie zal nadien die resultaten meenemen in haar eigen onderzoek naar die modernisering. Een specifieke evaluatie van één aspect van het effect van de successierechten lijkt me niet de aangewezen weg. Een totaalonderzoek, waarbij alle aspecten van de successierechten voor partners worden onderzocht en de verbanden tussen de diverse maatregelen duidelijk moeten worden, draagt mijn voorkeur weg, maar ik denk dat dit voor iedereen hier zo is.

Tot slot heb ik nog een heel belangrijke bemerking. We bevinden ons budgettair in tijden waarin er sprake is van een bepaalde enveloppe. Bij elke hervorming die we doen, moeten we het budgettaire kader zeer goed voor ogen houden. Dat zal ik ook in dit geval doen. Ik meen dat hervormingen goed zijn, maar we moeten natuurlijk bekijken op welke manier ze in het budgettaire plaatje passen.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Hoe zou ik collega's ervan kunnen verdenken slechte intenties te hebben bij het lezen of interpreteren van mijn vraag? Ik meen dat het voorstel destijds was ingegeven door mijn fractie. We staan absoluut nog volledig achter die uitgangspunten, namelijk dat men moet beletten dat een echtgenoot of langstlevende partner de woning moet verkopen om aan de successierechten te kunnen voldoen. Dat lijkt me ook helemaal te passen in de regeling met betrekking tot de bescherming van de gezinswoning. Verder vinden we het toch wel belangrijk dat mensen de moeite doen om een eigen woning te verwerven.

Natuurlijk weten we allemaal dat, als men zo'n vrijstelling inbouwt, er sprake is van een aantal randvoorwaarden, en dat we dan altijd een aantal effecten zien gebeuren. We mogen daar niet blind voor zijn. Ook zijn er natuurlijk altijd een aantal groepen die vinden dat ze net naast de vrijstelling vallen. Nu krijgt men de vraag van kinderen die zich afvragen waarom ze niet van die vrijstelling kunnen genieten als ze blijven inwonen bij hun ouders, soms om hen te verzorgen en dergelijke meer. Nu, ik doe daar absoluut geen uitspraak over, want ik weet dat we daar heel omzichtig mee moeten omgaan.

Minister, u hebt gelijk: alle zaken hangen aan elkaar. Het is beter om de totaliteit van de successierechten te bestuderen, in het kader van onze evoluerende maatschappij en het evoluerend erfrecht, om dan tot een heel nieuw, coherent geheel te komen, dat voldoet aan een aantal uitgangspunten. Ik wil alleen wijzen op een aantal elementen die daarbij voor ons van belang zijn. De bescherming van de gezinswoning is één ervan, maar een ander element lijkt me dat ervoor wordt gezorgd dat mensen, vaak oudere mensen, in een aangepaste woning wonen. Ik denk dat we daar in Vlaanderen tot op vandaag allemaal achter staan. We kijken natuurlijk uit naar de voorstellen. Het zal wellicht nog even duren, maar hopelijk zullen die hier tegen volgend jaar kunnen worden besproken.

De voorzitter: De heer Lantmeeters heeft het woord.

De heer Jos Lantmeeters (N-VA): Ik had op voorhand aangekondigd dat ik helemaal niet van kwade wil was. (*Gelach*)

Ik heb alleen gezegd dat men deze vraag in twee richtingen kan oplossen. De ene richting is natuurlijk de weg terug, waarbij alles wordt belast en men mensen bijna verplicht te verhuizen. Minister, u hebt dit weliswaar met veel meer woorden omschreven dan ik, maar ik denk dat u met uw antwoord ongeveer in dezelfde richting gaat.

Ik wou nog het volgende toevoegen. De fiscaliteit bekijken is één, maar men moet eens nagaan of daar wel een maatschappelijke nood aan is. U stelt terecht dat bepaalde woningen waarin mensen op dit ogenblik wonen, oud en versleten zijn. Als ze dan verhuizen naar een kleinere, meer gerieflijke woning, die is ingericht op mensenmaat en op ouderenmaat, dan kan die woning wel eens veel duurder zijn. Dat kan theoretisch. In waarde zullen ze waarschijnlijk nooit veel verschillen. De vraag is: is er wel nood aan om dit op dit ogenblik te veranderen? In het kader van het volledig herwerken, van het volledig opnieuw bestuderen van de schenkingsrechten zullen we natuurlijk eens bekijken of dat wel nodig is. Laten we echter ook eens onderzoeken of daar wel nood aan is. Anders gaan we iets wijzigen dat misschien bijna nooit zal worden toegepast.

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Dat moet je natuurlijk bekijken. De gezinsamenstelling is duidelijk aan het wijzigen. Ik denk dus dat er wel nood aan is. Echter, 'the devil is in the details' op dit vlak. Hoe voer je dat op een bepaald moment uit?

In mijn vorige functie was ik er ook echt van overtuigd dat we naar een modernisering van het erfrecht moeten gaan, omdat er gewoon sprake is van andere samenlevingsvormen. Ook daar heb ik echter gemerkt dat, op het moment dat je met concrete voorstellen komt, je soms denkt: wat dit betreft is er geen maatschappelijke nood en wat dat andere betreft wel.

Dat is dus een heel mooi en boeiend debat, maar het is ook een moeilijk debat. Je moet bekijken waar je nieuwe evenwichten legt. Eerlijk gezegd, dat is geen exacte wetenschap. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het voor iedereen hier in de zaal zoeken en tasten zou zijn naar dat nieuwe evenwicht. Er zijn echter nieuwe maatschappelijke noden. Ons erfrecht is gestoeld op teksten van tweehonderd jaar geleden. De successierechten zijn weliswaar gedeeltelijk aangepast, maar stoelen ook op die basisprincipes van samenlevingsvormen, en die zijn veranderd. Daar is dus zeker nood aan.

Ik wil er zeker rond werken, want ik vind dit een heel belangrijk probleem. Maar we zullen moeten onderzoeken wat de goede bijsturingen en oplossingen zijn, gegeven het budgettaire kader.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V): Minister, u hebt het op het einde goed samengevat. Het is een boeiend en moeilijk debat. Bijna iedereen krijgt er op een bepaald moment mee te maken en bekijkt dan de situatie waarin hij of zij zich bevindt met een eigen bril, met alle zakelijke maar ook emotionele aspecten die erbij betrokken zijn. Het zal zaak zijn voor ons om daar een goed evenwicht in te vinden. Ik kijk uit naar de verdere bespreking daarvan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Paul Van Miert aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over het gebruik van ANPR-camera's door de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) – 1607 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Jan Hofkens

De voorzitter: De heer Van Miert heeft het woord.

De heer Paul Van Miert (N-VA): Minister, ook ik keer even terug naar de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL), namelijk naar de mobiele nummerplaat-scanners waarmee VLABEL de passerende auto's scant en op die manier kan verifiëren of de wegenbelasting van het voertuig al dan niet betaald is. In recente krantenartikelen konden we lezen dat deze camera's enig succes kennen. Sinds de Vlaamse Belastingdienst met dit type van controle is gestart, werd bijna 12,5 miljoen euro aan belasting en de daarbij horende boetes opgehaald.

VLABEL is van plan om de komende maanden de controles een beetje te intensifiëren door gebruik te maken van de bestaande netwerken van ANPR-camera's (Automatic Numberplate Recognition) uit de lokale politiezones. De politieke zone die werd uitgekozen als proefproject, is de zone die ik het beste ken, de zone Turnhout. Deze zone is met vijftig van deze camera's uitgerust en was een van de voortrekkers op het gebied van trajectcontrole en het gebruik van de nummerplaatlezers.

Er is veel interesse voor deze nieuwe techniek. Meer dan dertig politiezones maken er al gebruik van. Diverse gemeenten hebben zich, via de opdrachten-centrale, al geïnformeerd over het verder uitrollen van een netwerk op hun grondgebied. Het lijkt logisch dat de verdere uitbouw voor VLABEL enige mogelijkheden biedt voor de controles van de wegenbelasting.

Minister, de belastingdienst heeft groen licht gekregen om dit proefproject op te zetten. Maar er moest eerst nog advies worden ingewonnen bij de Privacycommissie. Kunt u kort toelichten wat dit advies inhoudt?

In Turnhout is er een proefproject omwille van het goed uitgebouwde ANPR-netwerk. Minister, zijn er al afspraken gemaakt over de eventuele verdere evolutie? Zijn er plannen om meer mobiele toestellen ter beschikking van VLABEL te stellen? Kunt u ons een actueel beeld geven van de graad van niet-betaling van de verkeersbelasting?

De voorzitter: De heer Bertels heeft het woord.

De heer Jan Bertels (sp-a): Minister, u hebt al eens de cijfers gegeven in een antwoord op een schriftelijke vraag van december 2014. Toen zagen we dat het aantal controles in 2014 spectaculair is toegenomen. Dit werkt want het aantal geconstateerde overtredingen stijgt niet evenredig mee. Dat toont aan dat die

camera's effectief werken en dus een effect hebben op de verkeersveiligheid en op de inning van de belastingen.

We hebben toen ook vernomen dat er onderzoek werd verricht naar het gebruik van de ANPR-camera's in de lokale politiezones. De camera's worden ook in andere politiezones dan die van Turnhout geplaatst, in de Kempen maar ook in andere gebieden. In dat onderzoek was het privacy-aspect één element. Maar er moesten nog andere zaken worden onderzocht. Is dat hele onderzoek nu afgelopen, en niet alleen het privacy-aspect, zodat de ANPR-camera's kunnen worden gebruikt en de uitrol ervan kan beginnen?

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez (sp.a): Ik ga verder in op die privacy. Op federaal niveau werden er met de ANPR-camera's controles uitgevoerd op het feit of de voertuigen verzekerd waren of niet. Dat gaf een enorme efficiëntiewinst in het gebruik. Maar naast de privacyoverweging diende er ook iedere keer een protocol te worden gesloten tussen Justitie en Financiën en de politie. Is dat protocol rond voor wat Vlaanderen en specifiek die mobiele trajectcontroles betreft? Is er een kans dat de verschillende controles – de federale en de Vlaamse – worden geïntegreerd, om zo ook de efficiëntie te verhogen?

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Voor de jaarlijkse verkeersbelasting controleert VLABEL de betaling inderdaad al jaren door middel van eigen ANPR-camera's. Daarbovenop maakt VLABEL al sinds half 2014 gebruik van de snelwegcamera's van het 'Weigh in Motion'-systeem van het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV). Deze camera's worden specifiek gebruikt om na te gaan of voertuigen met een maximaal toegelaten massa (MTM) van meer dan 3,5 ton hun aangifte inzake de jaarlijkse verkeersbelasting en desgevallend het eurovignet hebben gedaan. Deze controles kunnen in 'back office' gebeuren, met een pv, en de corresponderende boetes worden vervolgens opgestuurd. Deze manier van controleren is efficiënt, effectief en veilig, zowel voor het eigen personeel als met betrekking tot de verkeersafwikkeling.

Aangezien steeds meer politiezones gebruik maken van ANPR-camera's biedt het gebruik ervan voor de Vlaamse Belastingdienst mogelijkheden om de controles inzake verkeersfiscaliteit nog te intensifiëren. Het gebruik van de politiecamera's heeft twee doelstellingen. Enerzijds kan worden nagegaan of de voertuigen met een MTM van meer dan 3,5 ton hebben voldaan aan al hun verplichtingen inzake de verkeersfiscaliteit. In tegenstelling tot de WIM-camera's (Weigh in Motion), die enkel op snelwegen operationeel zijn, kunnen ook de verkeerstromen op gewestwegen en zelfs op lokale wegen binnen de politiekezone worden gescreend. Hierdoor neemt het aantal controleresultaten exponentieel toe. Anderzijds kan de politie bereid worden gevonden om mee te helpen aan het opsporen van hardleerse wanbetalers inzake de jaarlijkse verkeersbelasting voor personenwagens. Dat zou gebeuren op basis van een zwarte lijst die de Vlaamse Belastingdienst periodiek aanlevert aan de betrokken politiezones, waardoor die worden toegevoegd aan de bestaande ANPR-controles.

Indien een wanbetaler middels een ANPR-camera wordt gedetecteerd, kan de politiekezone de nodige actie ondernemen, hetzij om in samenspraak met VLABEL ervoor te zorgen dat de openstaande bedragen worden geïnd, hetzij om het voertuig aan te halen.

Het klopt dat VLABEL in Turnhout met een proefproject is gestart. Concreet houdt dat in dat in een eerste fase een aantal technische tests worden uitgevoerd. VLABEL zal met andere woorden een paar proefdatasets aan de politie bezorgen

om na te gaan welke resultaten dat oplevert en welke aanpassingen aan de informatie-uitwisseling nodig zijn opdat het systeem implementeerbaar zou zijn. Op basis van die resultaten zullen nog geen boetes worden opgelegd. Daarmee verwijs ik naar de vraag over het protocol. We zitten momenteel in een testfase. Uiteraard zal dat veranderen bij de definitieve uitrol overal. We hebben Turnhout gekozen omdat die gemeente al heel lang gebruik maakt van en zeer ver staat op het gebied van ANPR-camera's.

Het onderzoek naar de verplichtingen op het vlak van privacy is nog niet volledig afgerond. Uit een juridisch onderzoek van de politie is immers gebleken dat de zogenaamde camerawetgeving wel op hen van toepassing is, maar niet op het louter doorgeven van gegevens voor fiscaal gebruik, zoals bij VLABEL het geval is. De Camerawet is immers van toepassing op bewakingscamera's die tot doel hebben misdrijven tegen personen of goederen te voorkomen. Politiecamera's zijn immers al operationeel en registreren alle nummerplaten van wagens. De registratie gebeurt dus al. Het huidige voorstel strekt ertoe hieraan een fiscaal dataluik toe te voegen. De essentie, het doel waarvoor de camera's worden gebruikt, heeft eigenlijk al de toets van de privacywetgeving doorstaan. Let wel, wij gaan daarin verder en voegen een fiscaal dataluik toe. De politie zal zich dan daarop baseren om gegevens aan VLABEL te bezorgen.

De camerawetgeving is niet van toepassing op de reeds in gebruik zijnde ANPR-camera's van VLABEL aangezien het niet gaat om bewakingscamera's zoals die van de politie die tot doel hebben misdrijven tegen personen of goederen te voorkomen. VLABEL heeft voor alle zekerheid wel contact opgenomen met de Vlaamse toezichtscommissie, maar we hebben nog geen officieel advies ontvangen. Dat is niet verwonderlijk aangezien het project nog in een proeffase zit. Op een bepaald moment moeten alle puzzelstukjes op hun plaats vallen, maar nu worden nog een aantal zaken op technisch vlak bestudeerd.

Bovendien moet grondiger worden bekeken in hoeverre de politie effectief bevoegd is om beslag te leggen op een voertuig tot de openstaande schulden aan VLABEL betaald zijn, in het geval de politie alleen optreedt, dus zonder dat controleurs van VLABEL aanwezig zijn. Het is dus nog niet duidelijk wat er gebeurt als iemand wordt betrappt, enzovoort.

Pas als beide onderzoeken zijn afgerond en het proefproject in Turnhout de gewenste resultaten heeft opgeleverd kan het systeem naar andere gemeenten worden uitgebreid. Concrete afspraken zijn daarover nog niet gemaakt.

Samengevat: er worden technische tests uitgevoerd, er wordt nog niet beboet en we wachten op meer duidelijkheid met betrekking tot de vraag of het systeem in overeenstemming is met de privacyregelgeving. VLABEL zal in de tweede helft van 2015 wel een zesde nummerplaatscanner in gebruik nemen. Het inningspercentage van de verkeersbelasting ligt hoog, namelijk rond 99 procent. Door dergelijke maatregelen zorgen we ervoor dat het net alsmaar meer sluit. Daarom hebben we het proefproject opgestart: vooraleer we het systeem uitrollen willen we alle technische en juridische aspecten rond hebben.

De voorzitter: De heer Van Miert heeft het woord.

De heer Paul Van Miert (N-VA): Minister, ik dank u voor uw uitgebreid en gedetailleerd antwoord. Ik denk dat iedereen wel beseft dat de inning van belastingen en het bestrijden van belastingfraude en -ontduiking een actueel thema is. We lezen dagelijks voorbeelden in de kranten. Het thema ligt ook zeer gevoelig bij de burger. De Vlaamse burger heeft er recht op dat die fenomenen worden bestreden. Zo voelen de eerlijke mensen dat alvast aan. In die zin kunnen digitalisering en verdere informatisering een grote vooruitgang betekenen op het vlak van efficiëntie en van besparingen op mankracht.

In mijn gesprekken met korpschefs uit mijn regio duikt de vraag naar de centrale databank steeds op. Collega Crombez verwees er ook al kort naar. Ik weet dat dit eigenlijk een federale materie is en dat op federaal vlak wordt of werd gepoogd om een soort centrale kruispuntbank van verzekeringsgegevens te maken. Die gegevens zouden dan kunnen worden gebruikt. Als de andere gewesten niet willen meewerken, dan moeten we er misschien aan denken om zelf voor de Vlaamse politiezones een dergelijke databank te creëren.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez (sp.a): Wat dat laatste punt betreft, maakt de wet op de dienstenintegrator, die volgens mij van 2013 is, het mogelijk dat het federale niveau een kruiselingse uitwisseling doet met de gewesten of met één gewest. Het is dus perfect mogelijk om een samenwerkingsovereenkomst te sluiten.

Wat de fraudebestrijding betreft, zijn daar waar de scanners worden ingezet de resultaten inzake de mindering van personeel, inzake de terugverdieneffecten én inzake het beperken van tijdsverlies voor mensen die wel in orde zijn, dermate indrukwekkend dat het raadzaam is om zoveel mogelijk controles gelijktijdig te doen, ongeacht of het nu om een Vlaamse of een federale materie gaat. Ook de stoptijden gaan naar beneden en wie niet in orde is, wordt gevat. Dat is het grote voordeel.

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Sinds we die eigen ANPR-camera's hebben, is de inningsgraad fors gestegen. Ik zal de cijfers laten bezorgen aan het secretariaat. Het werkt gedragsturend. Als je een verkeersbelasting moet betalen, dan moet je die betalen. Vaak zie je dat dat niet wordt betaald. Het zijn problematieken die elkaar kruisen. Er is wel een percentage van hardleerse mensen. Net daarom is dit heel belangrijk. Ik hoop dat de resultaten in Turnhout halfweg dit jaar goed zijn, ook op het technische vlak, zodat we privacyaspecten kunnen uitklaren. We kunnen dit verder uitrollen, want steeds meer gemeenten – Turnhout had een voortrekkersrol – hebben veel ANPR-camera's. Het zal een verschil uitmaken voor de inningspercentages, maar ook voor de verkeersveiligheid.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.